

artsexamen. Een ieder onzer kan niet zijn een self made man. Als collega VAN LIER het goed vindt, zullen wij geen juridisch betoog houden over het recht op onze patiënten.

Wij medici zijn slechte juristen en doen beter elkaar als geneesheeren goed te verstaan. Gij moet met mij inzien, dat de door u voorgestane centralisatie van het Ziekenhuiswezen, waar het specialisme hoogtij viert en de berooide huisarts moet zorgen voor het noodige materiaal, moet leiden tot een medisch proletariaat in geestelijken en stoffelijken zin, allereerst uitbrekend in de rijen der huisartsen.

Zelfgenoegzaam zou ik kunnen zeggen: het zal mijn tijd wel duren, *laissez faire*, *laissez passer*! Neen collegae, dat mag niet. Als wij huisartsen ooit ten plicht gehad hebben: „de faire une trace de notre existence” dan is het nu, door ons streng te organiseeren en over ons erf te waken.

En wat dit erf te beteekenen heeft? Het antwoord hierop, voor zoover dit hier boven en elders reeds is gegeven, mag ik ook aan een waardeerenden brief van collega BOK uit Barendrecht, als volgt ontleenen: ... „Men leze dienaangaande het oordeel van den specialist prof. BURGER in de slot-alinea's van zijn inaugurale rede van 1928, waarin o.m. gezegd wordt: „de twee gevaren die de geneeskunde bedreigen, komen van de zijde harer beste vrienden: het laboratorium en het specialisme,” en iets verder spreekt deze hoogleeraar van: „de staf van Aesculaap, die toekomt aan den huisdokter, wien specialisten en laboranten als onmisbare medewerkers, *maar niet als gelijkgerechtigden*, terzijde staan —”

Hontenisse, December 1931.

C. A. CAMMAERT.

DE ZIEKENVERZORGING IN ALKMAAR.

Indertijd heb ik uiteengezet, waarom het Afdeulingsziekenfonds geweigerd heeft de van-gemeentewege-geneeskundig-verzorgden als verzekerden over te nemen. 'k Meen goed te doen mijn mededeelingen van toen aan te vullen.

We zijn in Alkmaar een Burgerlijk Armbestuur armer en een Gemeentelijke instelling voor Maatschappelijk Hulpbetoon rijker geworden. In hoeverre deze omzetting een verbetering is, zal de tijd moeten leeren; een belangrijke verandering ten opzichte van A.A.Z.A. is zij wel. Want M.H. gaat uit van de gezonde opvatting, dat wie in dezen tijd hulp noodig heeft, moet worden opgevoed tot de overtuiging, dat hij op den duur voor zichzelf zal moeten zorgen. Wat in dit geval wil zeggen, dat de niet-ouden en de niet-invaliden die tot nu van gemeentewege geneeskundige verzorging ontvingen, op den duur zich bij A. A. Z. A. zullen moeten verzekeren.

Van verzekeringsstandpunt bestaat daartegen geen bezwaar, al is — van hetzelfde standpunt bezien — de wintertijd niet de geschiktste om véél risico's te aanvaarden. A. A. Z. A. gaf dan ook zijn volle medewerking. Het was bereid, zijn oud-verzekerden, die wegens werkloosheid of schuld waren geschrapt, weer aan te nemen zonder dat entreegeld zou worden gevorderd, en de aanzuivering zoo gemakkelijk mogelijk te maken. Maar het weigerde, diegenen aan te nemen, die geregeld van het B. A. een „stadskaart” ontvangen hadden.

Met deze laatste afspraak hield M. H. niet geregeld rekening. Herhaaldelijk werden naar A. A. Z. A. verwezen lieden, die nooit verzekerd waren geweest, maar altijd een stadskaart hadden bezeten. Toen twijfel aan de bona fides van M. H. begon te rijzen, werd de aanneming van nieuwe verzekerden krachtig geremd. Daarentegen kwam M. H. in verzet; 't gevolg was een samenspreking, waarin „misverstanden” uit den weg werden geruimd en in beginsel werd aangenomen, dat het bestuur van A. A. Z. A. zich nader over dit onderwerp zou beraden.

Op zijn laatste vergadering heeft dan ook het bestuur besloten:

1. Aan te nemen tot leden alle bonafide arbeiders, die niet van gemeentewege geneeskundig verzorgd zijn;
2. niet aan te nemen de gewoonlijk armlastigen;
3. van de overige personen, die zich aanmelden, alleen diegenen aan te nemen,

die schriftelijk hebben verklaard, dat in hun geneeskundige behandeling vóór 1 Januari 1931 *niet* van gemeentewege was voorzien.

Mocht aan het bestuur blijken, dat de verklaringen sub 3 bedoeld onjuist zijn ingevuld, dan zal bij ontdekking dier onjuistheid de verzekerde automatisch worden geroyeerd.

De definitieve beslissing, wie al of niet zal worden aangenomen, blijft in laatste instantie, zooals altijd, bij het bestuur van A. A. Z. A.

Ik acht het zeer waarschijnlijk, dat andere ziekenfondsen voor zelfde moeilijkheden zullen komen. De omzetting van B. A.'s in M. H.'s schijnt in de lucht te hangen. Althans in de naburige gemeente Oudorp is men ook van plan zoo'n omzetting te bewerkstelligen en ook de geneeskundige verzorging over te dragen aan A. A. Z. A.

Het kan zijn nut hebben, dat andere fondsbesturen van dit doen en laten van A. A. Z. A. op de hoogte zijn.

Evenzeer zal het bestuur van A. A. Z. A. het op prijs stellen, wanneer het wordt ingelicht over moeilijkheden van andere fondsbesturen. SCHRÖDER.

FEESTGAVE AAN HET ONDERSTEUNINGSFONDS.

De oproep van het Hoofdbestuur om een feestgave aan het Ondersteuningsfonds, verdient volle sympathie en krachtige medewerking. Ook om den vorm, dat hij uitgaat, niet van de leden van het Hoofdbestuur zelf, maar van hun vrouwen en huisgenooten. Nu mij, helaas, niet meer is gegund daaraan in dezen vorm mede te doen, rest mij slechts mij persoonlijk te richten tot drie categorieën, die ik meen te mogen onderscheiden.

1e. Tot hen wier oor ik, na MARI's heengaan, menigmaal mocht bereiken, het laatst in Zandvoort, toen HONIG het werk overnam en verbeterde. Zij hielden hun portefeuille of hun portemonnaie al open tegen dat de leden van de Engelenbak hun inzameling begonnen. Zij doen dat ook nu, want het zijn de trouwe vrienden van het Fonds en van de Maatschappij. Maar zij verdubbelen hun bijdrage.

2e. Tot hen die leefden alsof er geen Ondersteuningsfonds bestond. Hieronder zijn er, die niet veel missen kunnen, maar niet velen, want de minst bedeelden zijn meestal niet de minste gevers. Maar er schuilt menige „rieke man" onder, „die ons best wat geven kan." Die behoort minstens f 100 aan PLANTEN (Hilversum, Bussummer Grintweg 17, postgiro-nummer 28525) te zenden, dan zal hij het gevoel hebben als de belastingbetaler, die van zijn geestelijken raadsman naar den ontvanger gaat, een beetje lichter in zijn beurs, maar heel wat lichter in zijn geweten, nu van hem de last is afgewenteld van een ongekwenen schuld.

3e. Tot de „principieele" tegenstanders. Voor zoover dit 100 pCt. principieele tegenstanders zijn, die desnoods smaadheid lijden om hun beginselen, ga ik hier met eerbiedigen groet voorbij. Die altruïsten plaatsen hun gaven elders. Maar wanneer het „principe" samengaat met het aangename gevoel het geld in den zak te houden, zijn het egoïsten en behooren zij tot de 2e categorie en behooren zij als deze te doen.

De feestgave aan het Ondersteuningsfonds zij groot! Ik schat haar op enkele tienduizenden guldens.

Groningen, December 1931.

G. C. NIJHOFF.